

РЕШЕНИЕ

№ 2173

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **11387** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 16. 11. 2011 г. по НАХД № 7359 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 108 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23-2301503 от 10. 11. 2010 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма], с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. По делото е депозирана молба от касатора от 22. 03. 2012 г. с искане да се отмени решението на СРС и издаденото НП.

Ответникът, не взема становище по жалбата

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. Ц. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на първоинстанционния съд.

На 10. 09. 2010 г., е извършена проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда” – С. за спазване на трудовото законодателство в обект – автомивка „Р.” в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. За извършената проверка е съставен протокол в присъствието на управителя, като за отстраняване на констатираните нарушения са дадени задължителни предписания. В протокола за извършена проверка, е констатирано, че е допуснат до работа лицето Н. Н. Д. да осъществява дейности в проврения обект, без да му е предоставено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 4, заверено от ТД на НАП.

На 16. 09. 2010 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на [фирма], в качеството му на работодател, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 63 ал. 2 от КТ. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на нарушителя, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е правилно е наложено административно наказание.

Правилно от страна на Софийски районен съд, е прието че отговорност по чл. 414, ал. 1 от КТ, носи работодателят или съответното длъжностно лице. При реализиране на отговорността на [фирма], същата е станала в качеството му на „работодател”, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ.

Съгласно чл. 63, ал. 2 от КТ, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1 от същия член, включващи трудовия договор и уведомлението до съответното ТП на НАП.

Правилно районния съд е приел че към датата на извършване на проверката 10. 09. 2010 г., около 10.30 часа, лицето Н. Н. Д. е простира работна сила и всъщност сключването на трудовия договор е станало след проверката. Това се потвърждава както от събраните по делото писмени доказателства – декларация от Д., така и от приложената справка за приети и отхвърлени уведомления от същата дата, но с час 12.23, т.е. едва след приключване на проверката. В тази връзка, правилно е констатирано, че лицето е работило без да му е връчено уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ.

В същото време решението на районния съд не страда от пороци водещи до неговата отмяна.

Касационната инстанция счита за неоснователни изложените в касационната жалба съображения относно изчисляване на срока за постъпване на работа, тъй като е безспорно установено, при извършената проверка на 10. 09. 2010 г., че Д. е бил допуснат до работа без преди това да му е връчено уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, което представлява нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

Неоснователни са и доводите за наличието на маловажен случай, като СРС е изложил подробни мотиви в тази насока, които настоящата касационна инстанция намира за правилни и законосъобразни.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Наложеното административно наказание е минималното определено от нормата на чл.

414, ал. 3 от КТ, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 16. 11. 2011 г. по НАХД № 7359 / 2011 г., на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 108 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.